

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΣΤΗΝ Ε΄ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΜΕΣΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ,
«ΝΕΑ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ – ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ, ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ, ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ»
του Προέδρου του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας των
Πνευματικών Δικαιωμάτων των Φωτογράφων «ΦΟΙΒΟΣ»,
Γιώργου Παπαθανασίου

25 Απριλίου 2013

Η ταυτότητα του «ΦΟΙΒΟΥ»

Ο «ΦΟΙΒΟΣ» είναι ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας των φωτογράφων υπό την μορφή του Αστικού Μη Κερδοσκοπικού Συνεταιρισμού Περιορισμένης Ευθύνης, που, σύμφωνα και με τις ειδικότερες διατάξεις του Ν. 2121/93 όπως ισχύει, περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας, έχει ως σκοπό την προστασία ή/και την διαχείριση των περιουσιακών δικαιωμάτων των φωτογράφων - συνεταιίρων μελών του.

Βασικός σκοπός είναι η συλλογική διαχείριση των Πνευματικών Δικαιωμάτων των φωτογράφων, δηλαδή ο Οργανισμός εισπράττει και διανέμει στα μέλη του όσα δικαιώματα δεν είναι δυνατό από τον Νόμο περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ν.2121/93) να εισπραχθούν ατομικά από κάθε φωτογράφο. Μεταξύ αυτών των δικαιωμάτων συμπεριλαμβάνεται η «εύλογη αμοιβή» που προβλέπεται για την ελεύθερη ιδιωτική αναπαραγωγή των φωτογραφικών έργων. Επίσης ο «ΦΟΙΒΟΣ» μπορεί να παρέχει κάθε δυνατή νομική βοήθεια στους συνεταιίρους όσον αφορά τα δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας που του έχουν αναθέσει, να διαχειρίζεται και να προστατεύει το πρωτογενές δικαίωμα όσων μελών του επιθυμούν την εκπροσώπησή τους κατά τη διάρκεια διαπραγματεύσεων συμβάσεων τους καθώς και την αντίστοιχη εκπροσώπησή τους ενώπιον Δικαστηρίων σε ατομική βάση, κι επίσης μπορεί να συνάπτει συμβάσεις με τους χρήστες για τον καθορισμό των όρων εκμετάλλευσης των έργων και της οφειλόμενης αμοιβής, κ.α.

Ο Οργανισμός έχει δικαίωμα είσπραξης και διανομής αμοιβών από πνευματικά δικαιώματα σε ατομική βάση μόνον μετά από ειδική εξουσιοδότησή του από τον δικαιούχο φωτογράφο.

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑ ΜΜΕ & ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ

1. Το ισχύον νομικό καθεστώς όσον αφορά τις φωτογραφίες

- Για τις φωτογραφίες, όπως και για τα άλλα πνευματικά έργα του λόγου, της τέχνης ή της επιστήμης, υπάρχουν **πνευματικά δικαιώματα (copyright), τα οποία ρυθμίζονται από το Νόμο 2121/93.**
- Ο φωτογράφος, με βάση τον παραπάνω νόμο, **αποκτά για τις φωτογραφίες του όλα τα δικαιώματα με τη δημιουργία τους,** χωρίς να απαιτείται καμιά άλλη διατύπωση και ανεξάρτητα από την αξία κάθε φωτογραφίας.

- Τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας αποτελούνται από το «**περιουσιακό**» και από το «**ηθικό δικαίωμα**» πνευματικής ιδιοκτησίας
- Η «**εκμετάλλευση του δικαιώματος**» (δηλαδή ο **τρόπος χρήσης του έργου** και η **αμοιβή** του φωτογράφου) είναι μια εξουσία του περιουσιακού δικαιώματος και η «**αναγνώριση της πατρότητας**» της κάθε φωτογραφίας (δηλαδή το **όνομα** του φωτογράφου) είναι μία εξουσία ηθικού δικαιώματος.

Με βάση αυτά τα δικαιώματα ο φωτογράφος **μπορεί να επιτρέψει ή να απαγορεύει τη χρήση του έργου του, να καθορίζει τους όρους εκμετάλλευσής του, καθώς και να αναγράφεται το όνομά του ως δημιουργός της φωτογραφίας.**

- Όσον αφορά τους μισθωτούς φωτογράφους, αν δεν υπάρχει αντίθετη έγγραφη συμφωνία, τότε στον εργοδότη μεταβιβάζονται αυτοδικαίως εκείνες μόνο οι εξουσίες από το περιουσιακό δικαίωμα, που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση του σκοπού της σύμβασης.
- Ειδικά για τους φωτογράφους που απασχολούνται με οποιαδήποτε σχέση εργασίας στο Δημόσιο ή Ν.Π.Δ.Δ., σε εκτέλεση του υπηρεσιακού τους καθήκοντος, το περιουσιακό δικαίωμα επί των έργων που δημιούργησαν μεταβιβάζεται αυτοδικαίως στον εργοδότη, εκτός αν υπάρχει αντίθετη έγγραφη συμφωνία.
- Οι φωτογραφίες προστατεύονται ως αυτοτελή έργα και, προκειμένου να γίνεται **νόμιμα η εκμετάλλευσή τους** από τρίτους, πρέπει ο δημιουργός φωτογράφος **εγγράφως να έχει εκχωρήσει** αντίστοιχο δικαίωμα («**άδεια εκμετάλλευσης**») για κάθε συγκεκριμένη χρήση του έργου του ή **να έχει μεταβιβάσει** το περιουσιακό δικαίωμα του έργου του.
- Η **άδεια εκμετάλλευσης** (χρήση φωτογραφίας) **εκχωρείται μόνο από το φωτογράφο δημιουργό**, αφού η χρήση των φωτογραφιών αποτελεί μέρος του πνευματικού δικαιώματος του φωτογράφου (συγκεκριμένα του περιουσιακού δικαιώματός του).
- **Οποιαδήποτε χρήση φωτογραφίας** (αντιγραφή, αναπαραγωγή κλπ) **χωρίς άδεια** από τον δημιουργό της **είναι παράνομη** και οι κυρώσεις του νόμου, ποινικές και αστικές, είναι αυστηρότατες. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι οι ποινικές κυρώσεις μπορεί να είναι φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και αποζημίωση ύψους τουλάχιστον του διπλάσιου της αγοραίας αμοιβής του κάθε έργου, καθώς και αφαίρεση άδειας της παρανομούσας επιχείρησης, σε περίπτωση που παραβιάζει το νόμο κατ' επανάληψη. Για την εφαρμογή του νόμου **θα πρέπει να προσφύγει ο ίδιος ο θιγόμενος στα δικαστήρια**, εκτός αν έχει εκχωρήσει την εκμετάλλευση του περιουσιακού του δικαιώματος στον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης **πριν** από την προσβολή του ως προς το συγκεκριμένο έργο.
- Απαγορεύεται επίσης οποιαδήποτε παραποίηση, αλλοίωση ή και χρήση τμήματος φωτογραφίας χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού.
- Η **αναγραφή του ονόματος του φωτογράφου** σε κάθε χρήση φωτογραφίας (ηθικό δικαίωμα) **είναι υποχρεωτική** και ανεξάρτητη από τυχόν άλλους όρους της άδειας εκμετάλλευσης.

- **Ορισμένα δικαιώματα**, επειδή είναι πρακτικά αδύνατο να τα ασκήσει κάθε δημιουργός μόνος του, (όπως το δικαίωμα της **«εύλογης αμοιβής»**, που αφορά **την αποζημίωση των δημιουργών για την ιδιωτική αναπαραγωγή** -για προσωπική και μόνο χρήση- **έργων που έχουν προηγουμένως δημοσιευθεί νόμιμα**), ο νόμος προβλέπει ότι **ασκούνται υποχρεωτικά από τους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης**.

2. Εκδοτική δραστηριότητα και «new media»

Η εκδοτική δραστηριότητα, σε οιαδήποτε μορφή και ιδιαίτερα στην ηλεκτρονική και στα νέα διαδικτυακά μέσα μαζικής ενημέρωσης, παρ' όλο που αφορά την ενημέρωση και την εν γένει πληροφόρηση του κοινού, η οποία προστατεύεται ως αγαθό από το Σύνταγμα, **αποτελεί** κατά κανόνα **επιχειρηματική δραστηριότητα** και ως τέτοια θα πρέπει να κινείται εντός των κανονιστικών πλαισίων μιας συγκροτημένης και ευνομούμενης Πολιτείας.

Αυτό συνεπάγεται τον σεβασμό των δικαιωμάτων των δημιουργών, όπως αυτά προβλέπονται από το δικαίό μας σύστημα γενικότερα καθώς και ειδικότερα, όπου υπάρχουν αντίστοιχες προβλέψεις, αναφορικά με τα ΜΜΕ.

Επειδή ενδεχομένως φαίνεται να υπάρχει μια σύγχυση με το τι συμβαίνει όσον αφορά **τις ηλεκτρονικές εκδόσεις σε σύγκριση με τις έντυπες**, η θέση μας είναι ότι **η μορφή δεν αλλάζει την ουσία και τον τρόπο που θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ο σεβασμός και η προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών**.

Διαπιστώνεται άλλωστε και στην Ελλάδα η τάση να κυκλοφορούν οι έντυπες εκδόσεις και διαδικτυακά, και ήδη αρκετές εξ αυτών πλέον και επ' αμοιβή, ενώ στο άμεσο μέλλον αναμένεται να κυριαρχήσει η ηλεκτρονική έκδοση (είτε επ' αμοιβή είτε όχι) και να συρρικνωθεί σημαντικά η έντυπη, λόγω και του πολύ μεγαλύτερου κόστους της δεύτερης.

Σε κάθε περίπτωση λοιπόν και **ανεξάρτητα από την μορφή της επιχείρησης και ανεξάρτητα ακόμη από το αν αυτή χαρακτηρίζεται ως κερδοσκοπικού χαρακτήρα ή όχι**, η χρήση του πνευματικού έργου δημιουργών που απασχολούνται με εξαρτημένη εργασία ή με συμβάσεις παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών στα ΜΜΕ (δηλαδή των δημοσιογράφων, των φωτογραφιών - φωτοδημοσιογράφων, των εικαστικών δημιουργών – σκιτσογράφων κλπ), θα πρέπει να είναι σύννομη, δηλαδή να υπάρχει η αντίστοιχη έγγραφη άδεια, η οποία θα ρυθμίζει τους όρους χρήσης.

Λόγω της εξέλιξης των τεχνολογιών και της ανάγκης για ταχύτερη μετάδοση της είδησης, για τις φωτογραφίες που χρησιμοποιούνται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, γίνεται αποδεκτό ότι σε κάθε περίπτωση, πλην εκείνης όπου υπάρχει σχετική **γραπτή άδεια του δημιουργού για ελεύθερη χρήση**, θα πρέπει η χρήση αυτή κατά τη νομική ορολογία να «αποζημιώνεται», δηλαδή να αμείβεται.

3. Τα προβλήματα των δημιουργών φωτογράφων

**(και ειδικότερα των φωτορεπόρτερ)
εξ αιτίας παράνομης χρήσης έργων τους από διαδικτυακά ΜΜΕ**

A. Οι νομικοί ισχυρισμοί των διαδικτυακών ΜΜΕ που χρησιμοποιούν παράνομα φωτογραφίες

Παρά τις σχετικές προβλέψεις του νόμου, οι δημιουργοί στην πράξη αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα που **δεν οφείλονται σε νομοθετικά κενά, αλλά στην προσπάθεια ενός τμήματος των διαδικτυακών ΜΜΕ να αποφύγουν τις υποχρεώσεις τους, καλυπτόμενες είτε πίσω από την ανωνυμία του διαδικτύου είτε από τον ισχυρισμό της ελεύθερης διάδοσης των ιδεών, που κατά τη γνώμη μας είναι παντελώς έωλος διότι έρχεται σε αντίθεση με τα Συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα της προστασίας της περιουσίας και της τήρησης των νόμων.**

Ο ισχυρισμός αυτών των διαδικτυακών ΜΜΕ ότι δήθεν η εφαρμογή του νόμου για το σεβασμό των δικαιωμάτων των δημιουργών, «εμποδίζει την ελεύθερη αναπαραγωγή άρθρων, ειδησεογραφικών και άλλων, αλλά και ανακοινώσεων, εικόνων και βίντεο από τη μια ιστοσελίδα στην άλλη, όπως έχει, ή μεταφρασμένη» συνιστά στην πράξη άρνηση της υποχρέωσής τους να καταβάλουν τη νόμιμη αμοιβή στους δικαιούχους των έργων και είναι παντελώς αντίθετη προς το νόμο και το Σύνταγμα.

Επί της ουσίας, επιδιώκεται η δωρεάν εκμετάλλευση εικόνων, φωτογραφιών και κειμένων, ενώ αντίθετα, κατά κανόνα, οι ιστότοποι αυτοί επιδιώκουν την είσπραξη ποσών από διαφήμιση διάφορων άλλων προϊόντων που προσελκύουν χρήστες/καταναλωτές εξ αιτίας των πολλών αξιολογών κειμένων, φωτογραφιών και εικόνων που διαθέτουν χωρίς αμοιβή των δημιουργών τους. Ακόμη δε και αν δεν υπάρχει άμεση σχέση με διαφήμιση, μπορεί να υπάρχει άλλου είδους ωφέλεια αυτών των ιστοτόπων, και σε κάθε περίπτωση πάντως φωτογράφοι, εικαστικοί και δημοσιογράφοι υφίστανται βλάβη, περιουσιακή και ηθική.

Είναι γνωστό πως σύμφωνα με το νόμο, τα γεγονότα και οι απλές ειδήσεις δεν προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, διότι αυτό θα εμπόδιζε το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα στην ενημέρωση και τη πληροφόρηση.

Όμως είναι άλλο πράγμα η απλή «είδηση» και το «γεγονός», που, όπως είπαμε, δεν προστατεύονται, και άλλο πράγμα **η περιγραφή και η απόδοση** του γεγονότος, είτε με κείμενο είτε με φωτογραφία, τα οποία από τη νομοθεσία και τη νομολογία προστατεύονται κατά τρόπο ρητό.

Επισημαίνεται, ότι η επίκαιρη φωτογραφία προστατεύεται από τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας καθώς δεν συνιστά τμήμα ή αναπλήρωμα της είδησης¹, διότι η φωτογραφία σε κάθε περίπτωση εμπεριέχει στοιχεία προσωπικής δημιουργίας και ως εκ τούτου αποτελεί αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 2, Ν. 2121/93, όπως ισχύει.

¹ Βλ. Γ. Κουμάντου, «Πνευματική Ιδιοκτησία», Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, εκδ. 7^η 2000, σελ. 154.

Επίσης πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι και η μορφή των εκδόσεων προστατεύεται ως βάση δεδομένων, με τα ανάλογα δικαιώματα για τον δημιουργό, διευθυντή ή αρχισυντάκτη ή για το δικαιούχο, τον εκδότη.

Συνεπώς η αναπαραγωγή έργων πνευματικής ιδιοκτησίας από τους διάφορους **ανώνυμους ή επώνυμους** διαχειριστές ιστοτόπων, χωρίς την άδεια ή/και την καταβολή αντίστοιχης αμοιβής στους δημιουργούς ή εν γένει στους νόμιμους δικαιούχους των πνευματικών δικαιωμάτων επ'αυτών των έργων, προκαλεί βλάβη στους τελευταίους.

Επιπρόσθετη βλάβη προκαλείται από το γεγονός ότι κατά κανόνα οι αναδημοσιεύσεις καθιστούν τεχνηέντως το έργο «ορφανό» (αφού δεν τηρείται η επιταγή του νόμου για την υποχρεωτική αναγραφή του ονόματος) που σημαίνει ότι στη συνέχεια ο οποιοσδήποτε θα επιχειρήσει να το εκμεταλλεύεται με την επίκληση αυτής της ανωνυμίας.

Να υπενθυμίσουμε ότι με τον όρο «ορφανά έργα» νοούνται τα έργα που εξακολουθούν να καλύπτονται από δικαιώματα δημιουργού, αλλά οι κάτοχοι των δικαιωμάτων αυτών δεν είναι δυνατό να εξακριβωθούν ή να εντοπισθούν. Οι φωτογράφοι αντιμετωπίζουν το μεγαλύτερο πρόβλημα από όλους τους άλλους δημιουργούς, καθώς, σύμφωνα με μελέτες, οι εκτιμήσεις της ΕΕ *"...σχετικά με τον αριθμό των ορφανών έργων κυμαίνονται από το ελάχιστο, περίπου 20% για ταινίες και ελαφρώς λιγότερο για βιβλία, έως το μέγιστο, πάνω από 90% στη περίπτωση της φωτογραφίας..."*

Θα πρέπει να επισημανθεί ότι στην κατεύθυνση αυτή συμβάλλουν και οι περισσότερες ημερήσιες έντυπες εκδόσεις, που κατά σύστημα παραλείπουν την αναγραφή του ονόματος παρά τη ρητή πρόβλεψη του νόμου.

Β. Τα προβλήματα των θιγόμενων δημιουργών φωτογράφων στην πράξη

(i) Προβλήματα από τις παράνομες δημοσιεύσεις στα «ανώνυμα» διαδικτυακά ΜΜΕ.

Όσον αφορά τα λεγόμενα «ανώνυμα» διαδικτυακά ΜΜΕ, στα οποία δεν μπορεί να διαπιστωθεί εύκολα ποιος είναι ο κατά νόμον υπεύθυνος, προκειμένου ο βλαπτόμενος δημιουργός να προσφύγει νομικά για την αποκατάσταση της βλάβης, η οποιαδήποτε απόπειρα παρακολούθησης διαδικτυακών ιχνών, διαπίστωσης, απόδειξης, απόδοσης ευθυνών, απονομής δικαιοσύνης και είσπραξης αποζημίωσης για τέτοιες παράνομες πρακτικές είναι τεχνικά πολύ δύσκολη έως αδύνατη (λόγω και της ανωνυμίας) και οικονομικά και χρονικά κοστοβόρα σε βαθμό αποτρεπτικό για την έναρξη κάποιας διαδικασίας. Επί πλέον η άρση της ανωνυμίας γίνεται μόνο για κακουργηματικές πράξεις, όπου κανείς φωτορεπόρτερ δεν μπορεί να πιθανολογήσει ότι έχει υποστεί τέτοιας έκτασης οικονομική βλάβη.

Επίσης μια σειρά από τέτοια μέσα έχουν έδρα εκτός Ελλάδος, σε χώρες μάλιστα του λεγόμενου τρίτου κόσμου, οπότε η εφαρμογή του νόμου είναι πρακτικά αδύνατη.

Επί πλέον, σε παρεμβάσεις μελών μας για τέτοιες περαιτέρω παράνομες διαδικτυακές χρήσεις φωτογραφιών που αρχικά έχουν δημοσιευθεί νόμιμα, πχ σε εφημερίδες- περιοδικά κλπ έντυπα και στο διαδίκτυο, εισπράττεται συνήθως η παντελώς ανεργάτιστη απάντηση πως «*ό,τι ανεβαίνει στο διαδίκτυο είναι τζάμπα και μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατά το δοκούν, στα πλαίσια της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και της πληροφόρησης!!!!*»

(ii) Προβλήματα από τις δημοσιεύσεις στα «επώνυμα» διαδικτυακά ΜΜΕ.

Εφ' όσον υπάρχει έντυπη έκδοση, οι συνάδελφοι αμείβονται κατά κανόνα μόνο για αυτή. Αυτό θα μπορούσε να δικαιολογηθεί, όμως, **μόνο στην περίπτωση όπου έντυπη και ηλεκτρονική έκδοση ταυτίζονται απολύτως ως προς το περιεχόμενο και υπάρχει αντίστοιχη πρόβλεψη στη σύμβαση του δημιουργού με τον εκδότη.**

Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση **όπου η ηλεκτρονική έκδοση έχει άλλη, διαφορετική ή επί πλέον ύλη** (συνήθως στις αντίστοιχες ηλεκτρονικές εκδόσεις δημοσιεύονται πολύ περισσότερες φωτογραφίες) **ή διαφημίσεις, οι εκδόσεις δεν μπορεί και δεν πρέπει να θεωρούνται ίδιες και κατά συνέπεια θα πρέπει να υπάρχει διαφορετική και επί πλέον αμοιβή.**

Κατά κανόνα πάντως ο μεμονωμένος φωτογράφος, σπάνια μπορεί να καταφύγει στα δικαστήρια εξ αιτίας:

- αφ' ενός του γεγονότος ότι η προσδοκώμενη αποζημίωση δεν είναι αρκετά υψηλή (εφ' όσον κατά κανόνα οι αμοιβές δεν είναι ικανοποιητικές) ώστε να δικαιολογεί το σημαντικό κόστος της νομικής διεκδίκησης, σε χρόνο και χρήμα και
- αφ' ετέρου του γεγονότος ότι σε περίπτωση δικαστικής διεκδίκησης διαρρηγνύει κατά τεκμήριο τη σχέση του με το χρήστη («πελάτη» ή «εργοδότη» του), με κίνδυνο να βρεθεί «εκτός αγοράς» (και μάλιστα στη μικρή ελληνική αγορά), λόγω της δεσπόζουσας θέσεις στην αγορά των εκδοτών.

(iii) Προβλήματα από την Οδηγία ΕΕ για τα «ορφανά έργα»

Δυστυχώς η Οδηγία της ΕΕ για τα ορφανά έργα δεν καλύπτει τους φωτογράφους, **ενώ υπάρχει ο κίνδυνος να υιοθετηθεί νομοθεσία που θα οδηγήσει στην καταστρατήγηση των διατάξεων περί πνευματικής ιδιοκτησίας και στην απαλλοτρίωση του περιουσιακού δικαιώματος του φωτογράφου - δημιουργού.**

Δεδομένου ότι το ποσοστό για τις φωτογραφίες ως ορφανά έργα ανέρχεται πάνω από 90%, τυχούσα υιοθέτηση ελεύθερης χρήσης αυτών των φωτογραφιών και από διαδικτυακά μέσα ενημέρωσης χωρίς να ελέγχεται προηγουμένως αυτή η χρήση υποχρεωτικά και μόνο από τον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης των φωτογράφων θα κατατείνει με βεβαιότητα στον οικονομικό αφανισμό των φωτογράφων δημιουργών.

4. Προτάσεις:

1. **Εκσυγχρονισμός και βελτιστοποίηση του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου**, δρομολογώντας τις απαραίτητες νομοθετικές παρεμβάσεις, όπου ενδεχομένως απαιτείται, ώστε να καλύπτονται τυχόν κενά και να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες απαιτήσεις που δημιουργούνται εξ αιτίας της χρήσης ηλεκτρονικών υπολογιστών, smartphones, e-books και λοιπών μέσων νέων τεχνολογιών που χρησιμοποιούνται για την ιδιωτική αναπαραγωγή φωτογραφιών και άλλων έργων πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και εξ αιτίας της λειτουργίας των διαδικτυακών ΜΜΕ, ενώ απαραίτητη κρίνεται και η ενεργοποίηση των αρχικών ποινικών κυρώσεων του Ν. 2121/93, σύμφωνα με προτάσεις που έχουν κατατεθεί από τον Οργανισμό μας προς τον ΟΠΙ.
- 2.1. **Εξαιρέση, προς το παρόν, της φωτογραφίας από τυχούσα εθνική νομοθεσία για τα «ορφανά έργα» - καθώς η αντίστοιχη Οδηγία της ΕΕ δεν απαιτεί άμεση ένταξη των φωτογραφιών σε τέτοια εθνική νομοθεσία – έως ότου αντιμετωπισθεί τεχνολογικά ο όγκος της ηλεκτρονικής καταχώρησης και ο τρόπος παρακολούθησης της χρήσης των φωτογραφιών από τον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης των Φωτογράφων.**
- 2.2. **Έπειτα από την αντιμετώπιση των παραπάνω τεχνικών προβλημάτων, πάγια θέση του Οργανισμού μας, τόσο για τις φωτογραφίες όσο και για τα λοιπά έργα πνευματικής ιδιοκτησίας είναι ότι μόνον οι Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης κάθε κατηγορίας δικαιούχων χωριστά θα πρέπει να έχουν τις εξουσίες:**
 - διαχείρισης του περιουσιακού δικαιώματος επί των «ορφανών έργων» μέσω μιας θεσμοθετημένης διαδικασίας χορήγησης αδειών νόμιμης χρήσης προς τρίτους,
 - καθορισμού του ύψους της αγοραίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλλουν οι χρήστες και η αμοιβή θα πρέπει να εισπράττεται από τους Οργανισμούς και να αποδίδεται στους δικαιούχους εφόσον εμφανισθούν στο μέλλον, με βάση συγκεκριμένη θεσμοθετημένη διαδικασία.
- 3.1. Οι τεχνολογικές εξελίξεις και οι νέες συνθήκες στο χώρο των ΜΜΕ δεν πρέπει να επιτραπεί ώστε να κατατείνουν στον οικονομικό αφανισμό των φωτογράφων και ειδικότερα των φωτοειδησεογράφων, διότι τέτοιος αφανισμός θα απαξιώσει τα διακινούμενα έργα πνευματικής ιδιοκτησίας και θα πλήξει στο τέλος την ποιότητα των ΜΜΕ, τον πολιτισμό και την κοινωνία.
- 3.2. Η ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών δεν συγκρατείται, αλλά έγκειται στην Πολιτεία, στους φορείς των δημιουργών και στους εκδότες διαδικτυακών ΜΜΕ να συνεργασθούν επ' ωφελεία όλων μας, θέτοντας το μέτρο στη χρήση των έργων πνευματικής ιδιοκτησίας μέσω των νέων τεχνολογιών

Δεν είναι στις προθέσεις μας να συγκρατήσουμε την ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών, το αντίθετο μάλιστα, **αλλά είναι εφικτό και θεμιτό να την ελέγξουμε και κυρίως να την κατευθύνουμε με τρόπο που δεν θα δημιουργεί φτώχεια και πόνο στους δημιουργούς, στον ανθρώπινο πολιτισμό και στην κοινωνία μας**